

Neden yeni bir tartışma metni hazırladık?

Değerli Yoldaşlar,

Batı Avrupa Yürütme Komitesi'nin sunduğu "Batı Avrupa'daki Politik Faaliyetlerimiz Üzerine" tartışma metni, bize göre:

1 - Genel bakış açısı olarak; "Herşey Türkiye İçin" yaklaşımını sunuyor. Bize göre bu yaklaşımın kaçınılmaz sonucu, asli görevimiz, yaşadığımız Avrupa ülkelerindeki sosyal ve demokratik mücadeleye katılmak, bir araç durumuna sokulmaktadır. Böyle bir yaklaşım, çıkarıcı bir yaklaşımdır. Sonuç olarak böyle bir yaklaşım, ulusal olanı uluslararası olanın önüne, partinin çıkarını halkın çıkarının önüne koymaya kapı açmaktadır.

2 - "Herşey Türkiye İçin" diyen bir yönlendirme, yurtdışındaki günlük yaşamdan kopuktur. Partinin kimi örgütsel birimleri dışında, tüm temel parti örgütleri ve tüm TBKP üyeleri bu ülkelerdeki sosyal, demokratik, ekonomik ve politik güncel gelişmelerden etkilenmektedir. Onların günlük yaşamını bu sorunlar meşgul etmektedir. Bu nedenle, metne egemen olması gereken genel yaklaşım "Herşey Türkiye İçin" değil, programda belirtildiği gibi, "Herşey çalışan insan için. Herşey ulusal egemenlik ve demokrasi için. Herşey barış için" diyen bütünsel bir mantık temeline oturtulmalıdır.

3 - "Herşey Türkiye İçin" yaklaşımı, temel parti örgütlerinin ilk ve değişmez gündem maddesini oluşturduğu sürece, bugüne kadar olduğu gibi, günlük yaşama yabancılaşıma devam edecek ve bu gündem maddesi pratikte somutlanamayacaktır. İlk ve en önemli gündem maddesi bile somutlanamayan temel parti örgütlerindeki komünistlerin, yani bir bütün olarak partimizin Avrupa'daki enerjisi boşlukta kalmaya devam edecektir. Kanımızca, durgunluk dediğimiz, bunca tartışmaya rağmen aşılamayan ve "Herşey Türkiye İçin" diyen yaklaşım devam ederse daha da ağırlaşacak olan sorunun kaynağı budur. Avrupa'daki politik faaliyetlerimizi sınırlandıran gündem maddesi değişmelidir. Bunun yerine güncel yaşamın kendisi, yani sosyal, demokratik, ekonomik, politik sorunlar temel parti örgütlerinin ilk ve önemli gündem maddesi olmalıdır.

4 - Tartışma metinleri, partinin legale çıkma perspektifi ve ülkemizin yasal bir partinin ülke dışındaki üyelerinin faaliyetlerine yönelik sınırlayıcı yasaları dikkate alınarak hazırlanmamıştır. Metinlere egemen olan yaklaşım, son 10 yıldır süren ve sonuçta bizi yığın örgütlerinin arkasında çalışmaya zorlayan illegal çalışma anlayışıdır. Böyle giderse, bu bir yaşam biçimi olacak ve partimiz legale çıkarsa bile, üyelerimiz legale çıkamayacaktır. Böyle bir yaşam tarzını bugünkü parti politikası ile uyumlaştırmak mümkün değildir.

5 - Tartışma metinleri parti üyelerine değil, göçmenlere ve onların yığın örgütlerine seslenmektedir. Bu yaklaşımla göçmen örgütlerinin tezlerinden alıntı yapılmakta ve onların faaliyeti "parti faaliyeti" olarak değerlendirilmektedir. Partinin kendi özgün yapısına, ağırlıklı örgütlenme alanlarına ve sorunların çözümüne yönelik öneriler metinde yoktur. Oysa, tartışmanın ana konusu budur. Yanıt aranan soru, nasıl bir yaklaşım ve nasıl bir yapı sorunudur.

6 - Buna benzer daha bir dizi saptama ve sonuç ileri sürmek mümkündür. Tartışma metni bugünkü durumu tam olarak yansıtmadığı gibi, eskiyen ve yanlışlığı ortaya çıkan bugünkü yaklaşım ve yapılanmaya "yeni" birşey önermemektedir.

Birimimiz tartışma metnine yönelik eleştirilerini kapsamlı bir şekilde ve yazılı olarak ilgili organlara vermiştir. Ancak, sunulan tartışma metnini düzeltmek, genel yaklaşım farkından dolayı olanaklı görülmemiştir.

Yaklaşımda farklılığımız olduğu için, düşüncelerimizin tüm yoldaşlarımız tarafından da bilinmesini ve diğer metinle birlikte ele alınarak değerlendirilmesini istiyoruz.

Yoldaşça selamlarımızla.

Yığın örgütlerinde çalışan 5 kişilik bir birimin üyeleri:

Basri Balıkçı, Turgay Can, Sait Kara, Hakkı Güçlü, Ümit Karlı

**"AVRUPA'DAKİ POLİTİK FAALİYETLERİMİZ"
Tartışma Metni Üzerine**

G Ö R Ü Ş Ü M Ü Z

1. GİRİŞ

TBKP programının stratejik amacı "Türkiye'de Barış ve Demokratik Yenilenme" olarak saptanmıştır. Kendiliğinden anlaşılacağı gibi, programımız, politik faaliyet gösterdiğimiz tek tek Avrupa ülkelerinin toplumsal ilerleme mücadelesine yönelik politikalar ve stratejiler saptamamaktadır.

Oysa, bu ülkelerde işçi göçü ve politik göç nedeniyle 2 milyonu aşkın Türk, Kürt ve çeşitli azınlıklardan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı yaşıyor. Yine bu iki göç kökenli önemli sayıda parti üyemiz Batı Avrupa ülkelerinde bulunmaktadır. Partimizin geçmişini ve şu anda yaşadığı süreci de dikkate aldığımız zaman, içinde bulunduğumuz ülkelerin komünist ve işçi partilerinin görece onayı ile ve onlarla uyum içinde, Batı Avrupa'da ayrı örgütlenmenin gerekçeleri oluştu. Şimdi hem geçmiş yılların deneylerini ve hem de yeni gelişmeleri gözönünde tutarak, TBKP'nin Batı Avrupa ülkelerindeki politik faaliyetlerinin ana ilkeleri ve amaçları, bu ilke ve amaçlara uygun örgütsel yapısı tartışmaya sunuluyor.

Parti programımız Avrupa'ya yönelik olmadığına göre, buradaki politikamızı nasıl belirleyeceğiz? Bu sorunun doğru yanıtı; faaliyetlerimizin, bulunulan ülkenin komünist ve işçi partilerine, geniş bağlaşıklardan oluşan yığın hareketlerine, partimizin programındaki yeni yaklaşım mantığına, tüzüğüme ve yaşanan ülkenin özgün koşullarına ve sunduğu olanaklara göre düzenlenmesidir.

İkinci önemli nokta, Avrupa'daki politik faaliyetlerimizi yürüttüğümüz ülkelerde bir göç olgusunun yaşanıyor olmasıdır. Bu göç olgusuna nasıl yaklaşmamız gerektiğini ise V.İ. Lenin'e dönerek saptayabiliriz.

"Gelişmiş kapitalizm onları (göçmen işçileri çn) zorla kendi akışı içine çekiyor. Onları dar köşelerinden kopartıyor; onları dünya tarihsel hareketinin bir parçası yapıyor; onları sanayicilerin güçlü, birleşmiş, uluslararası sınıfı ile yüzyüze getiriyor.

Aşırı sefaletin insanları ülkelerini terke zorladığı ve kapitalistlerin göç eden işçileri vicdansızca sömürdüğü şüphesizdir. Ama, ancak yalnız gericiler bu modern halk göçünün ilerici anlamını görmezlikten gelebilirler. Kapitalizmin gelişimi ilerlemeden, bu temelde sürdürülen sınıf mücadelesi olmadan, kapitalizmin boyunduruğundan kurtuluş yoktur ve olmayacaktır. İşte, kapitalizm, bölgesel yaşamın küflenmişliğini ve geri kalmışlığını delerek, ulusal bariyer ve önyargıları yıkarak tüm ülkelerin işçilerini Amerika'nın, Almanya'nın vb. fabrikalarında, madenlerinde birbirleri ile birleştirerek tüm dünyanın emekçi yığınlarını tam da bu mücadelenin içine çekiyor. (V.İ. Lenin, "Kapitalizm ve İşçi Göçü", Almanca tüm eserleri C. 19, S. 447)

Görüşlerimizde ileri sürdüğümüz yaklaşım, Avrupa'daki politik faaliyetlerimizi böylesine ilerici bir özle bağlamayı, bu ilerici özü bilince çıkarmayı ve onun ortaya koyduğu geniş olanakları en iyi şekilde değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

2. AVRUPA'DAKI POLİTİK FAALİYETLERİMİZİN AMACI

Çağdaş komünist yaklaşım insanı faaliyetinin odak noktası yapmaktadır. TBKP programının içeriğini belirleyen yaklaşım da böyledir. Demek ki; Partimizin Avrupa'daki politik faaliyetlerinin amacını da, bu ülkelerdeki (aralarında 2 milyonu aşkın yurttaşımızın da bulunduğu) yerli ve göçmen halkın ortak gereksinimleri belirlemelidir.

Partimizin, göçmenlerin ve Batı Avrupa kamuoyunun "Türkiye'deki Barış ve Demokrasi" mücadelesine katkı ve dayanışmalarını alabilmesi, yeni yandaşlar ve üyeler kazanabilmesi, yerli ve göçmenlerin ortak gereksinimleri için vereceği mücadelenin sürekliliğinin ve başarısının doğal sonucu olabilir.

Böyle bir yaklaşım, ilk bakışta karmaşık, anlaşılması güç bir tablo ortaya koyuyor. Bunun nedeni, günümüzde de, geçmişte olduğu gibi, ulusal ve uluslararası sorunların içiçeliğinin veya zaman zaman karşı karşıya getirilmesinin zorluklarının sürüyor olmasıdır. Bu çokyönlü ortam, aslında, ulusal ve enternasyonalist kişilikleri benliğinde birleştiren partimiz için bir sorun değildir. Aksine bu, partimizin çağdaş kimliğinin pekişmesine ve olgunlaşmasına katkıda bulunabilecek elverişli koşulları da içinde barındıran bir ortamdır.

TBKP, karmaşık gibi görülen bu görevlerde, "ulusal çıkarları uluslararası çıkarların önüne ve kendi örgütsel çıkarlarını halkın çıkarlarının önüne koymamak" şeklinde özetlenebilecek komünist ilke ve tutumlara dikkat eder. TBKP, kendini hertürlü köhne, çıkarıcı tutum ve yaklaşımlardan arındırır ve giderek küçülen dünyamızda farklı ve çelişkili gibi görülen görevlerini birbiriyle uyumlu ve bütünsel bir faaliyet alanı olarak benimser.

Bu yaklaşımla, Avrupa ülkelerindeki politik faaliyetlerimizin amacı şu görev ve sorumlulukları yerine getirmemizi gerektiriyor:

- a. Bulunulan ülkeye yönelik sorumluluğumuz ve görevlerimiz;
- b. Türkiyeli göçmenlere yönelik sorumluluğumuz ve görevlerimiz;
- c. Ülkemize yönelik sorumluluğumuz ve görevlerimiz.

Bunlara katılmak, bu görevler politik amacı belirlemek için.

a. Yaşadığımız Avrupa Ülkelerine Yönelik Sorumluluğumuz ve Görevlerimiz

Yaşanılan ülkelerde; Komünist ve işçi partilerinin, barış hareketinin, doğayı koruma hareketlerinin, sendikaların, kadın, gençlik ve çeşitli demokratik yığın hareketlerinin mücadelelerine doğrudan ve aktif katılmak. Yaşanılan ülkedeki Türkiyeli göçmenlerin bu çeşitli mücadele alanlarına yönelik ilgi ve bilgisini sürekli artırarak, bilfiil kendi pratiğimizle de örnek olarak, göçmenlerin bu mücadelelere aktif katılmaları ve böylesi kuruluşlar içinde giderek daha yoğun yer almaları için çalışmak, her TBKP üyesinin ertelenmez görevidir.

Bulunulan ülkelerdeki uluslararası dayanışma hareketlerinde yer almak, göçmenlerin buralara katılması yönünde çaba göstermek, bizler için yalnız bir görev değil, aynı zamanda tarihsel bir şanstır. Kadrolarımızın ve göçmenlerin buralarda barıştan yana, hümanist, çağımızın en yüce evrensel değerleri ile eğitilmesinin olanakları alabildiğine geniştir. Bu alanlar, bizler için kendi deneyimlerimizle zenginleştirebileceğimiz mücadele alanları olduğu kadar, bizlerin de deneyim kazanabileceği, çalışma biçimlerimizi zenginleştirebileceğimiz birer çalışma alanıdır.

b. Yaşadığımız Avrupa Ülkelerindeki Türkiyeli Göçmenlere Yönelik Sorumluluğumuz ve Görevlerimiz

Türkiye'deki çeşitli siyasi çevrelerin "doviz yumurtlayan tavuk" olarak gördükleri veya giderek "oy potansiyeli" diye yaklaştıkları 2 milyonu aşan Türkiyeli göçmene partimizin yaklaşımı tamamen farklıdır. TBKP üyeleri hiçbir beklenti veya önkoşul ileri sürmeden, Türkiyeli göçmenlerin, eşit haklar ve Türkiye'den kaynaklanan sorunlarının çözümü için verdikleri haklı mücadelede doğrudan ve aktif olarak yer alır. Göçmenlerin kendi öz deneyimlerinden çıkarak, kendi sorunlarına sahip çıkmaları yönünde yardımcı olur. Avrupa'da göçmenlerin demokratik, yığinsal, bağımsız bir hareketinin yaratılması çalışmalarını tüm gücüyle destekler.

Türkiyeli göçmenlerin kendi sorunları temelinde böylesi güçlü bir hareket içerisinde yer almaları için yardımcı olur. Bunlar, her TBKP üyesinin ertelenmez görevidir.

c. Türkiye'ye Yönelik Sorumluluğumuz ve Görevlerimiz

→ B. Avrupa örgütleri ve üyeleri enternasyonalist görevler için ülke dışında görev yapan kadrolarına ulaşıyor.

Partimiz enternasyonalist olduğu kadar ulusal bir partidir. TBKP'nin esas faaliyet alanı Türkiye'dir. Avrupa ülkelerinde faaliyet gösteren her TBKP üyesinin ertelenmez görevi; Türkiye'deki tüm demokrasi güçleriyle doğrudan ve sürekli dayanışmada bulunmak, dayanışmanın örgütlenmesinde doğrudan yer almak, bu ülkelerde faaliyet gösteren Türkiyeli siyasetlerle sürekli diyalogu ve işbirliğini geliştirmek, en geniş çevrelerde partimizin programının, Marksizm-Leninizmin, yaşayan sosyalizmin propagandasını yapmaktır. Komünistler, göçmenlerin ve Avrupa ülkelerinin kamuoyunun Türkiye demokrasi güçleri ile maddi ve moral dayanışmasının yükseltilmesi için çalışırlar.

3. AVRUPA ÜLKELERİNDEKİ POLİTİK FAALİYETLERİMİZİN İLKELERİ VE TEMEL YAKLAŞIMLARI

a. Kardeş Komünist ve İşçi Partileriyle, Yığın Hareketleriyle Uyum

Avrupa ülkelerindeki politik faaliyetlerimizin her üç konusunun yaşama geçirilişinde ana ilke, faaliyetlerimizin bulunulan ülkenin kardeş komünist veya işçi partisi ile, o ülkedeki çeşitli demokratik yığın hareketlerinin çalışmaları ile uyum içinde olmasıdır. Bu ilişki, mekanik bir bağımlılık veya bir zorlama değil, bir tercih sonucudur. Bu yaklaşım, o ülkedeki yerli ve göçmen tüm halkın ortak gereksinimlerini sağlayabilmesi mücadelesinin önkoşuludur.

b. Politik Faaliyetlerimizin Üç Konusunun Bütünselliği

Yaşanılan ülkeye, Türkiyeli göçmenlere ve Türkiye'ye yönelik sorumluluklarımız olarak belirttiğimiz üç konu, birarada yürütülmesi gereken, birbirini doğrudan etkileyen bir çalışma mantığını zorunlu kılıyor. Bu üç konu, birinin öne çıkartılarak diğerlerinin ihmal halinde başarısızlığı koşullandıran bir yapıyı içermektedir. Gündemini çoğunlukla partimizin yapmadığı bu konularda aynı anda birçok konu ile ilgilenmek gibi zor bir görev duruyor karşımızda. Ama, bu konuları karşı karşıya koymadan, bütünsel bir faaliyet yürütmek olanaklı ve zorunludur.

c. Bütünsel Üç Ana Konuda İki Tip Çalışma Biçimi

Politik faaliyetlerimizin temel amacı olan üç konuda ortak olan yaklaşım şudur:

- Komünistler bu faaliyetlere doğrudan ve aktif katılırlar;
- Komünistler, Türkiyeli göçmenlerin bu faaliyetlere katılmasına yardımcı olurlar.

Bu iki tip çalışma biçiminin pratikteki anlamı ise şudur:

I) Özgün Parti Faaliyeti

Avrupa ülkelerindeki TBKP üyeleri politik faaliyetimizin her üç konusunda da kendi öz kimlikleri ile, komünist kimlikleri ile çalışmak zorundadırlar. Bu yaklaşım parti üyelerinin açık adıyla tavır belirlemesini, açık propaganda ve ajitasyon çalışması yürütmesini, önemli ölçüde parti üyemizin komünist kimliği ile çalışma yapmasını zorunlu kılmaktadır. Bu yaklaşım partimizin ülkemizde önüne koyduğu yenilenme ve yasalık mücadelesinin gerçekleşmesi anlamına da gelecektir. Ülkemizde "ben komünistim" diyebilme mücadelesinin verildiği bir dönemde, "ben komünistim" demenin Türkiye'ye oranla hemen hiç rizikosunun olmadığı Avrupa ülkelerinde kimliğimizin gizlenmesinin nesnel koşulları yoktur. Faaliyetlerimizin üç ana konusunda da Avrupa kamuoyu ve Türkiyeli göçmenler Türkiye Birleşik Komünist Partisi'ni, komünistleri bu mücadelenin güvenilir unsurları olarak tanıyabilmelidirler. Bu gereksinime bizim yapılanmamızı da belirlemelidir.

II) Komünistlerin Yığın Örgütleri İçindeki Faaliyetleri

Avrupa ülkelerindeki 2 milyonu aşkın Türkiyeli göçmenin önümüze koyduğumuz bu üç politik faaliyet alanına katılmaları bu alandaki yığın örgütleri ile mümkündür. Yığın hareketlerinin öneminin alabildiğine arttığı günümüzde, Avrupa'daki tüm TBKP üyeleri yığın örgütle-

rinde bizzat görev yaparak ve göçmenlerin buralara katılımına yardımcı olarak destekler. Bu konu ve komünistlerin yığın örgütlerinde nasıl çalışacağı tüzüğümüzün 26. maddesinin j) bendinde;

"Yığın örgütlerinin çalışmalarını, bu örgütlerin örgütsel bağımsızlığını koruyarak onların içinde çalışan üyeleri eliyle desteklemek, daha geniş yığınları bu örgütlerin çalışmalarına çekmek, yığınların girişkenliğini, aktivitesini artırmak." şeklinde ifadesini buluyor. Avrupa ülkelerindeki TBKP üyelerinin yığın örgütlerindeki faaliyetleri parti tüzüğümüze uygun olarak, koordineli bir şekilde yürütebilmesi için gerekli olan önlemler alınmalıdır.

4. AVRUPA ÜLKELERİNDEKİ POLİTİK FAALİYETLERİMİZE UYGUN YAPILANMA

Avrupa'daki yeni yapılanmamız, tüzüğümüze ve politik faaliyetlerimizin amacına uygun, bu ülkelerin koşullarını yadsımayan, aksine onları dikkate alan bir şekilde gerçekleştirilmelidir. Bu yapılanma, ülkemizdeki legalite çalışmamıza uygun, Türkiye ve bulunulan ülke yasalarında partimizin önüne zorluklar çıkarmayan, illegalitenin bizim tercihimiz olmadığı, bize zorla dayatıldığı gerçeğinden hareketle, olanaklı olduğu kadar fazla legal ve zorunlu olduğu kadar illegal ilkesine dayalı bir yapılanma olmalıdır. Illegalite bizim için bir tercih olmadığı gibi, dayatmaların sonucu bir yaşam tarzı haline asla gelmemeli ve getirilmemelidir.

Bu yapılanmanın kimi yaklaşımları:

- Her kademedeki örgütsel yapı olanaklı olduğu ölçüde en az bir üyesi ile, ama olanaklı ve gerekli ise daha fazla üyesi ile legale çıkmalıdır. Legale çıkmak, üyenin kendi özgür istemine, bağlı olduğu örgütün önerisine ve bir üst örgütün onayına bağlıdır.
- Legal faaliyet, örneğin; (legal girişim statüsünde) "TBKP'nin dostları" Avrupa Örgütü, Federal Almanya-Ruhr, Köln, ... Örgütü veya Mahallesi -Sorumlusu- Sözcüsü vb. şeklinde olabilir.
- Bütün bu örgütsel yapıların işleyişi, hak ve görevleri, parti tüzüğümüzce saptanmıştır. Bu normlar geçerlidir. Ancak, yurtdışı faaliyetlerinin koordinesi için bir içtüzük zorunludur.
- Ilke olarak örgütsüz tek bir komünist kalmamalıdır. Her komünist partililik yaşamını (üyelik aidatını ödeme, yayın alma, parti belgelerini tartışma ve geliştirme vb. hak ve görevlerini) yerleşim bölgesindeki parti örgütüne bağlanarak gerçekleştirmelidir. Bu, her düzeydeki yoldaş için geçerli olmalıdır. Ayrıca, daha üst bir organda veya özel bir aygıtta görevi olan yoldaş, pratik parti faaliyetini bu organa bağlı olarak yürütmelidir.
- Görev alanları çalışma koşullarına, üyenin ilgisine ve yeteneklerine göre belirlenmelidir. "Adama göre iş değil, işe göre adam" yaklaşımı belirlenmelidir. Ağırlıklı çalışma alanları ve buna uygun aygıtlar (veya bürolar) kurulmalıdır.

Yığın örgütlerinde çalışan 5 kişilik bir birimin üyeleri:

Basri Balıkcı, Turgay Can, Sait Kara, Hakkı Güçlü, Ümit Karlı

TBKP Batı Avrupa Yürütme Komitesi'nin
"BATI AVRUPA'DAKİ POLİTİK FAALİYETİMİZ ÜZERİNE"
Başlıklı Tartışma Metnine Yönelik

E L E Ş T İ R İ L E R

1) Eleştirilen kısım: "...Partimizin B. Avrupa'daki örgütsel varlığı, ne tek başına burada yaşayan 2 milyonu aşkın Türkiye vatandaşı göçmen işçi ve ailesinin varlığından, ne de ülkemizdeki askeri diktatörlük dönemlerinde B. Avrupa'nın geri çekilebilecek bir "cephe gerisi" özelliği taşımasından kaynaklanmaktadır. Bunların yanı sıra, günümüzde barış ve demokrasi mücadelesi, her geçen gün daha geniş ölçüde uluslararası nitelik kazanıyor. Giderek küçülen dünyamız da uluslararası faktörün rolü artıyor ve ülkedeki mücadeleyi doğrudan etkileyen bir nitelik kazanıyor. (S. 1, Par. 1)

Eleştiri nedenleri:

a) İfade şeklinin böyle olması, Avrupa'daki varlığımızın temel nedeni olan işçi göçünü ve politik göçü gözden kaçıracı bir sonuç veriyor. Sanki dünyamız küçülmüş te, onun için burada varız denilir gibi izlenim yaratıyor. İnsanın ilk bakışta, mademki dünya küçüldüğü için buradayız, pekiyi aynı küçülen dünyanın üzerinde yer alan bir ABD'de, Japonya'da vb niçin yokuz, diye sorası geliyor. Kanımızca, bu tür soruları akla getiren ifadelerden kaçınılmalıdır.

b) "Cephe gerisi" tırnak içinde yazılmış olsa da, hala askersel terminolojiyi kullanmaya zorlanma açısından doğru olmamaktadır. Ayrıca, böyle bir ifade, yurtdışına çıkan kadroların durumunu da yanlış yansıtır. Ülkesini terk etmek zorunda kalan politik göçmenlerin çok büyük bir bölümü, politik etkinliklerini bu ülkelerde de sürdürdüler ve sürdürüyorlar. Bu anlamda da, onlar için bir "cephe gerisi" ne çekilme (inziva) söz konusu değildir. "Yan gelip yatanlar" olsa da, "cephe gerisi" gibi bir genelleme, haksızlık olur.

2) Eleştirilen kısım: "Partimizin B. Avrupa'daki politik faaliyetinin amaçları, ülkedeki mücadelenin amaçları ve gereksinimleri tarafından belirlenmektedir. TBKP'nin bu ülkelerdeki politik faaliyetinin amacı, Türkiye'deki barış ve demokrasi mücadelesine katkıda bulunmak ve bu mücadeleyi desteklemektir.

Yanıtlanması gereken diğer önemli bir soru bu politik amacın nasıl ve hangi araçlarla yaşama geçirileceğidir. Bu politik amaç ancak bulunduğumuz ülkenin sosyal ve politik yaşamında aktif bir biçimde yer alarak yaşama geçebilir." (S. 1, Par. 2 ve 3)

Eleştiri nedenleri:

a) Komünist yaklaşımda, hiçbir zaman ulusal olanı evrensel olanın önüne ve kendi örgütsel çıkarını halkın çıkarlarının önüne koyan bir anlayış benimsenmemiştir. Bu anlayış, günümüzün çağdaş komünist anlayışında da aynen geçerlidir. TBKP'nin konuya yönelik yaklaşımı da böyledir. Ancak, tezlerin birçok yerinde, okuyan her insanın görebileceği gibi, bencil, çıkarıcı, enternasyonalist anlayışa ters yaklaşımlar bulunmaktadır. Alıntı yaptığımız bu iki paragrafta amaç; Türkiye'deki barış ve demokrasi mücadelesine katkıda bulunmak, araç ise; bulunduğumuz ülkenin sosyal ve politik yaşamında yer almak olarak belirtiliyor.

Yani, aslında bir komünistin temel görevi olması gereken "bulunulan ülkenin sosyal ve politik yaşamına aktif katılma" tezlerde bir "araç" durumuna sokulmuştur. Bu, çok açıkça görüldüğü gibi, çıkarıcı bir yaklaşımdır. TBKP'nin hiçbir belgesinde "Herşey Türkiye için" belgisi yoktur. Tersine, programımızın giriş bölümünün son sayfasında "Herşey çalışan insan için. Herşey ulusal egemenlik ve demokrasi için. Herşey barış için" belgileri, bütünsel bir mantıkla yer almaktadır. (TBKP Programı, S. 6)

Böyle bir çıkarıcı yaklaşım, bugün Avrupa'da karşı karşıya olduğumuz birçok sorunumuzun da temel nedenidir. Barış eylemine Sargın ve Kutlu'ya özgürlük istemiyle katılıp, barışla ilgili tek bir sözcük ve istem belirten belgilerimiz olmaması gibi. (Tezlerdeki yaklaşım böyle mi?)

b) Çağdaş komünist partilerinin insanı faaliyetlerinin odak noktası yapmasından yola çıkarak, partimizim Batı Avrupa'daki politik faaliyetlerinin amacı, aralarında 2 milyonu aşkın Türkiyeli'nin de bulunduğu, yerli-yabancı tüm halkın ortak gereksinimleri için mücadele olmalıdır. Bizim, partimizin programını belirleyen çağdaş yaklaşımının anladığımız budur. (Bunun her yerinde ki insanın faaliyetini gösteren parti değildir. B. Avr. partisi eline en uygunu tipik yansıması) Partimizin yeni yandaşlar kazanabilmesi, göçmenlerin ve Batı Avrupa kamuoyunun ülkemizdeki barış ve demokrasi mücadelesine katkı ve dayanışmaları, bir bütün olarak, partizin ve tek tek komünistlerin altını çizdiğimiz bu amaçlara yönelik faaliyetinin etkinliğine ve sürekliliğine bağlıdır. Bu sonuç, böyle bir anlayışın doğal sonucudur.

3) Eleştirilen kısım: "Türkiyeli Göçmenler arasındaki parti faaliyetinin içeriği ve hedefleri.

... Türkiyeli göçmenler tek başlarına, eşit haklar mücadelesini başarıya ulaştıramaz. Türkiyeli göçmenler, yerli işçi sınıfı ve emekçi halkın, barış ve demokrasi güçlerinin eşit haklar savaşımına desteğini, onların yaşam koşullarının iyileştirilmesi, barış ve demokrasi için yürüttükleri mücadeleye aktif bir biçimde katılarak kazanabilir." (S. 3, Par. 3)

Eleştiri nedenleri:

a) Bu bölümde, göçmenlerin neler yapmaları gerektiğini söylüyoruz. Bize göre, bu tezler komünistlere seslendiğine ve onların görevlerinden söz ettiğine göre, komünistlerin ne yapması gerektiğini yazmak gerekirdi. Bu konuda TBKP 1. Kongresi'nin 12 Nolu kararı (TBKP 1. Kongre Belgeleri, S. 133) ve parti tüzüğümüzün 26. Maddesi'nin j) Bendi'nin içeriği yeterli açılımı vermektedir. (TBKP Tüzüğü, S. 22)

b) Yine bu bölümde (S. 4, 3 ve 4 numarayla belirlenen paragraflarda), göçmenlerin hazırladığı "Türkiye Göçmen Topluluğu -TGT-" broşürünün 15., 17. ve 18. sayfalarından yer yer alıntılar yapılmıştır. Tabii, amaç olarak komünistin ne yapması değil de, göçmenlerin ne yapması gerektiğini saptamak söz konusu olduğunda; haklı olarak, başvurulacak yer bu tür belgeler olmaktadır. Ancak, bu tür belgeler komünistlerin ne yapması gerektiğini değil, göçmenlerin ne yapması gerektiğini ele alıyor. Kanımızca, komünistlerin başvurması gereken kaynaklar, klasikler, parti programı, kararlar vb belgeler olmalıdır. (Tezlerdeki yaklaşımın, komünistlerin, Türkiyeli göçmenlerin fikirlerinden ayrı fikirleri var mıdır?) Komünistlerin faaliyetleri eşit haklar savaşımında Bu bölümü bu şekilde açmamızın bir başka nedeni de, tezlerin hemen tamamında partimizin ve komünistlerin doğrudan parti adına nasıl bir faaliyet göstereceğinin yer almamış olmasıdır. Sırası gelince başka örnekler de vereceğiz.

4) Eleştirilen kısım: "TBKP, Türk ve Kürt göçmenlerinin ortak çıkarlar, ulusal köken veya öznel dünya görüşü temelinde kurulmuş bütün yığın örgütlerinin mücadelesini destekliyor. ..."

Eleştiri nedenleri:

Bu cümle ile ifade edilmek istenen görüş yeterince açık değil. Örneğin: "... öznel dünya görüşü temelinde kurulmuş yığın örgütü" olur mu? Bu olsa olsa bugün de varolan, her siyasi hareketin kendine bağlı, gençlik, kadın, göçmen kuruluşu vb. ayrı örgütlenmeleri anlamına gelir. Oysa yığın örgütü, bir siyasi hareketin yan kuruluşu olmayan, ortak sorunlar temelinde, farklı siyasal görüşlerin, inançların ve ulusal kökenlerin birlikte olduğu örgütlerdir. Sendikalar, barış hareketleri, çevre koruma hareketleri, göçmen kuruluşları vb.

Nitekim Partimiz de, demokratik göçmen hareketi oluşturma politikası izliyor, ve bunun ancak, dil, din, politik görüş ve ulusal köken farkı gözetmeyen, bu farklılıkların demokratik birliğinin sağlanabildiği koşullarda gerçekleşebileceğini söylüyor. Tezdeki bu cümle ile, partimizin, göçmenlikten kaynaklanan sorunların çözümü doğrultusunda, ortak çıkarlar temelinde kurulmuş demokratik göçmen örgütlerinin yanı sıra örneğin; Kürt göçmenlerin, ülkemizdeki baskılar da dikkate alınarak, özgün sorunları temelinde ayrı örgütlenmelerini destekleyeceğini anlatmak istiyor. Öyle değil mi?

5) Eleştirilen kısım: "... TBKP, Türkiyeli göçmen yığını içinde gençlerin, kadınların ve diğer sosyal katmanların kendi özgün sorunları etrafında örgütlenme girişimlerini destekliyor. ..." (S. 4, 5 Nolu Par.)

Eleştiri nedenleri:

Avrupa'da ayrı bir gençlik, kadın, meslek vb örgütlenmesi henüz partimiz içinde tartışmaya sunulmak üzere hazırlık aşamasındadır. Gençler, aralarında toplanarak, kadınlar, aralarında toplanarak, öneri taslaklarını tamamlıyorlar. Ama, bu cümleden yola çıkarsak, aslında sorun çözümlenmiş. Partimiz, ayrı örgütlenmeleri özgün sorunlar nedeniyle destekliyor.

Ancak, çok merak edilen ve tezlerde de somutlanmayan bu "özgün sorunlar" nedir? Bizim bildiğimiz tek bir özgün sorun vardır. Bu da, gençlerin bedel sorunudur. Bunun dışında gençlerin ve kadınların tüm sorunları, ya bu ülkedeki tüm gençlerin veya kadınların ortak sorunlarıdır, ya da göçmen olmaktan kaynaklanan sorunlardır ki, bunlar ayrı örgütlenmeye gerekçe yapılamıyor. Yani, ya bulunulan ülkenin gençlik veya kadın örgütleri içinde yer alarak, ya da göçmen örgütleri içinde yer alarak çözümlenecek sorunlardır. Farklı düşünceler olabilir. Ama bu, henüz tartışma düzeyindedir.

Bugün etkinliğini daha arttıran bir feminist hareket farklı gerekçelerle ayrı bir kadın örgütlenmesini savunuyor. Partimizin buna yaklaşımı ise, dışlayıcı değildir.

Bu metinde yapılan saptama bir başka açıdan daha bizim ile polemik yapılması için malzeme vermektedir. Örneğin, Türkiye'de Kürtlerin ayrı gençlik, kadın veya sendikal örgüt kurmalarına nasıl yaklaşıyoruz? Buna hayır diyen bir anlayış bu ülkede neden ayrı örgütlenme savunuyor?

6) Eleştirilen kısım: "... Dahası, parti örgütlerimizin Türkiyeli göçmenlere yönelik politik faaliyetinde, Türkiye'den kaynaklanan sorunlar, eşit haklar mücadelesinin konularına oranla çok daha az yer tutmaktadır. ..." (S. 6, Par. 3)

Eleştiri nedenleri:

1980' den bu yana parti örgütlerimizin eşit haklar kapsamında ne gibi faaliyetleri oldu? Göçmen derneklerinin faaliyetlerini "parti işi" olarak göstermek doğru mu? Aslında bu saptamanın tersi daha doğrudur. Komünistlerin hatalı yaklaşımları sonucu, göçmen dernekleri, eşit haklar mücadelesinde yetersiz kalmıştır. Çünkü, en başta parti örgütlerimizin, göçmen sorunlarına yönelik ilgisi, bilgisi ve somut çalışması çok azdır. Doğaldır ki, göçmen sorunlarına ilgisizlik, bunların Türkiye'den kaynaklanan yanlarına da yansdı. Bunun sonucu kitlelerden soyutlanmak oldu. Bu da şimdi büyük önem verdiğimiz dayanışma çalışmalarına yansıyor.

7) Eleştirilen kısım: "... 12 Eylül sonrasında rejim ve daha sonraki Özal hükümetleri giderek Türk ve Kürt göçmenlerin durumuyla kendi amaçlarına uygun olarak, eskiye oranla daha çok ilgilenmeye başladıkları görülüyor. Bu ilginin amacı Türkiyeli göçmen yığınının daha

doğrudan bir politik destek sağlamak ve bir çevre oluşturmaktır. Bu nedenle bizim bu alandaki zayıflıklarımız üzerinde daha titizlikle durmamız gerekiyor." (S. 6, Par. 3)

Eleştiri nedenleri:

Bu yaklaşım 12 Eylül öncesi ve sonrası yönetimlerinin göçmenlere bakış açısidir. Gerçekten de onlar, yurt dışındaki işçilere "döviz yumurtlayan tavuk" gözüyle baktılar. Oy hakkı olursa, "kazanılması gereken oy potansiyeli" olarak bakacaklar. (B. geleceğe yönelik bir düşünce değil, B. soner soner düşün)

Ama, biz komünist partisiyiz. Göçmen işçilerin çıkarlarının en gözü pek ve kararlı savunucularıyız. Bu, bizim temel görevimizdir. Onlar bize oy vermese de, biz onların çıkarlarını savunmaya devam ederiz. Biz, işçi sorunlarına, burjuva partileri gibi, döviz için, oy için yanaşmayız. Bunun aksini düşünmek, komünistler ve komünist partisine yabancısıdır. ? ne demek isteniyor!

8) Eleştirilen kısım: " Bu alanda diğer önemli bir eksikliğimiz, Türkiyeli göçmenlerin ülkeden kaynaklanan sorunlarına yönelik politik faaliyetlerimizin daha çok varolan uygulamaların (pasaport harçları örneğinde olduğu gibi) protesto edilmesi ve sadece muhalefet konumlarında kalınmasıdır. ..." (S. 6, son satır ve S. 7 Par. 1)

Eleştiri nedenleri:

a) Partimizin pasaport harçlarına yönelik faaliyeti nedir? Arşivlerimizde bununla ilgili bir bildiri, bir afiş, bir açıklama, bir toplantı belgesi var mıdır?

b) Pasaport harçlarına yönelik faaliyet, o dönemde var olan FİDEF'in bir faaliyetidir. 90 bin imza ile kısmi bir başarı elde edilmiştir. O dönemin bir eksikliği olarak, bu örgütü bir parti yan kuruluşu görmek ve kullanmak yanlışlığına rağmen, bunu bir parti faaliyeti olarak sunamayız. Dayanılan nokta ve çıkarılan sonuç yanlıştır. Yegemen FİDEF!!! İyi ki varmış FİDEF!!!

9) Eleştirilen kısım: " ... Bu temel görevler arasında, dönemin gereksinimlerine bağlı olarak bazıları öne çıkacaktır. Ancak bunların tamamı politik faaliyetlerimiz içinde geçerliliğini koruyacaktır. İçinde bulunduğumuz dönemde, Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışma ve partimizin yasallaşma mücadelesine azami katkı sağlamak öne çıkan görev olmaktadır." (S. 9, Par. 2)

Eleştiri nedenleri:

a) Son on yıldır parti faaliyetinde dayanışmadan başka, öne çıkan görev ne oldu ki? 78-88 arası partimiz hep ülkeyle dayanışmayı en baş görev aldı. Bu nedenle, bu saptama geçmişi de kapsayarak ele alınmalıdır.

b) Sorunun böyle görülmesi, bizim açımızdan tartışılması gereken bir yanı olduğu içindir. Kutlu ve Sargın yoldaşlarımız bir yıl önce ülkeye döndüler."Şimdi, demokratik örgüt temsilcisi olan tanıdığımız insanlar dönüş hazırlığı içindeler. Bundan dolayı heyecanlıyız, sevinçli ve gururluyuz. Atılan adımın demokrasi mücadelesi açısından önemini biliyoruz ve bütün gücümüzle dönüş yapanlarla dayanışma içinde olacağız. Şimdi en birinci görevimiz budur." gibi sözler söylüyoruz.

Gerçek mi bu sözler? doğru mu? Yaşam gerçekten böyle mi? Yani Avrupa kamuoyunun, Türkiyeli göçmenlerin, Avrupa'daki Türkiyeli sol güçlerin ve hepsinden daha önemlisi, TBKP üyelerinin en öne çıkan görevleri gerçekten bu olaylar mı? Bu iyi niyetli saptamalar doğru ise, buna denk düşmesi gereken dayanışma nerededir? => Kendisi komünistlerin eşit haklar savaşında bir şey yapmamı söylüyor. Dayanışma çalışması içinde olmaları ko-

FAC Bölge Komitesi üyesi bir yoldaşımız, 4 Kasım tarihli duruşmayı Türkiye'den telekslerle alarak, bu heyecan ve coşkuyla, kendisine telefon edildiğinde yoldaşlara bilgi vermek için, bütün gün telefonun başında boşuna bekledi. Tek bir yoldaş, tek bir parti örgütü, telefon edip " Yoldaş, bugünkü duruşmanın sonuçları ne oldu? " diye sormadı. Ne büyük ilgi, ne büyük heyecan değil mi? =>

Hayır yoldaşlar. Bütün iyi niyetli saptamalarımıza karşın yaşam başka türlü yürüyor. Bunun nedenlerini araştırmalıyız. Gerçeği, eksiği bulmalı ve gidermeliyiz. İşte bu noktada, bizim saptamamız şöyledir:

I- Kutlu ve Sargın yoldaşların dönüşünden sonraki bir yıllık süre içinde,

- Avrupa kamuoyunun
- Avrupa'daki Türkiyeli Göçmenlerin
- Avrupa'daki Türkiye solunun

ve sonuç olarak partimizin ve tek tek partililerin gündeminin birinci maddesini Sargın ve Kutlu yoldaşlar oluşturmadı.

Partimizin üst yönetimi için, Merkez Komitesi, Politik Büro ve belki önemli ölçüde Bölge Komiteleri için, Kutlu ve Sargın yoldaşların dönüşü, gündemin ilk ve en önemli maddesi olduğunu söylemek doğrudur. Böyle de olması gerekir. (Yeni yılın ve bölge kışının tek tek komünistler den onların gündeminden kopması anlamlı bir şey. - mazeret olabilir)

Ancak, temel parti örgütleri için de aynı saptamayı yapmak ve böyle yönlendirmek yanlış tır. Burada çıkış noktamızın pratik iş anlamında ele alındığını belirtmek gerekiyor. Yoksa birim toplantılarında elbette, Kutlu ve Sargın yoldaşların dönüşü hep birinci gündem maddesinde konuşuldu. Ama ya sonra? Bunu gündemlerinin birinci maddesi olarak alan bu yoldaşlar ne yaptılar?

Bunları suçlama yapmak için değil, gerçeği yakalayabilmek için yazıyoruz. Daha somut olması açısından bir varsayımda bulunalım. Diyelimki, gündemin birinci ve en önemli maddesi Kutlu ve Sargın yoldaşla dayanışma olan tüm komünistler haftada sadece iki saat dayanışma faaliyeti içinde olsalardı, dayanışmanın kazandığı boyut bugünkünden çok farklı olurdu.

Demek ki, bazı istisnalar dışında bu bile yapılamamıştır. Şimdi sormak gerekir; haftada iki saatini bile Kutlu ve Sargın'la dayanışmaya ayıramayan bir komünist için, gündemin birinci ve en önemli maddesinin böyle olmasının pratik olarak ne anlamı var?

Demek ki, komünist, yani TBKP üyesi bir yoldaşın bir haftalık parti faaliyeti başka alanlarda olmaktadır, veya hiç olmamaktadır. Komünist için durum bu olunca, Türkiyeli göçmenlerin gündemlerinde Kutlu ve Sargın'ın olmayışı son derece normal bir olgu değil mi?

II- "Herşey Türkiye için", "Herşey Kutlu ve Sargın yoldaşlarımızla dayanışma için" veya şimdi "Herşey geri dönen politik göçmenlerle dayanışma için" gibi gündem maddelerinin, temel parti örgütleri ve tek tek komünistler üzerinde olumsuz etkileri oldu. Böyle bir yönlendirme ile yüzünü sürekli olarak Türkiye'ye çeviren komünistler, günlük yaşamdan koptular. Hep Türkiye'ye bakan komünistler, yaşadıkları ülkedeki sosyal ve politik mücadeleyi gündemlerine alamadılar. Ne yaşanan ülkenin genel sorunları, ne orada yaşayan Türkiyeli göçmenlerin güncel somut sorunları gündeme giremeyince ve Türkiye'ye yönelik görev somutlanmayınca aşılabacağı sanılan durgunluk daha da ağırlaşarak kronikleşti.

Teorik olarak bile, bir komünistin 365 günlük faaliyetini somut yaşamdan kopuk böylesi faaliyetlerle doldurmak mümkün değil. Pekiyi ne oluyor o zaman? Bu ülkedeki faaliyete katılamayan ve bu ülkelere yönelik görevi somutlayamayan komünistin açığa çıkan faaliyet kapasitesi doldurulamıyor. Bize göre durgunluğun ve buna bağlı pekçok sorunun altında yatan neden, yaşamdan kopuk yönlendirmedir.

Bu yönlendirme, öylesine olumsuz sonuçlar doğuruyor ki, neticede gündemin birinci maddesine tamamen ters bir durum ortaya çıkıyor.

Mesela, Federal Almanya'da yakın tarihin en önemli direnişlerinden biri olarak değerlendirilen Rheinhausen çelik işçilerinin direnişinde komünistlerin ilgisizliği gerçekten korkunç bir durumdur. Burnunun dibinde binlerce işçinin yaşam mücadelesi verdiğini görmeden, "Türkiye, Türkiye" veya "Hep bana dayanışma" diye dolaşan komünistin bu çevrelerden dayanışma alamayacağı açıktır. Böyle de oldu.

Tersini düşünelim. Komünistler, daha baştan -sadece dayanışma istemek için değil- onların haklı istemlerini destekleyerek işçilerin yanında yerini alabilselerdi, sonuçta Kutlu ve Sargın için güçlü bir dayanışma sağlayacak koşulları elde edebilirdi. (Türklerdeki dayanışma anlayışı siyasi değil. Demek ki, kutlu ve Sargın için daha geniş dayanışma mümkün olabilir)

Bu yanlış yönlendirmeye bir son vermeliyiz. Bunun için, yurtdışı politik faaliyetlerimizin amacı şöyle sıralanabilir:

- Yaşanılan ülkeye karşı sorumluluk
- Türkiyeli göçmenlere karşı sorumluluk
- Ülkemize yönelik sorumluluk.

Bunlar birbirlerinin önüne çıkmaz, birbirlerinden koparılamaz. Bu, bütünsel bir çalışma mantığıdır. Tezlerimiz bu mantıkla ele alınmalıdır.

10) Eleştirilen kısım: "... Herşeyden önce parti örgüt ve üyelerimizin daha açık bir politik faaliyete yönelmesi gerekiyor. Bu tek başına, yaşadığımız ülkenin sosyal ve politik yaşamında, barış ve demokrasi mücadelesi içinde komünist kimliğimizle en ön saflarda yer almak sorunu değildir. Aynı zamanda yeni politik düşünce temelinde ve çağdaş komünist partisi anlayışımız doğrultusunda, yeni bir politik kimlikle politik faaliyet yürütme sorunudur. ... Bu aynı zamanda partimizin politik faaliyetini giderek daha geniş ölçüde legal araçlarla, legal biçim ve mekanlar aracılığıyla yürütmesi anlamına geliyor. ..." (S. 10, Par. 1)

Eleştiri nedenleri:

a) Partimizin yaşamaya geçirmeye çalıştığı yasallaşma politikası ile, tezdeki bu yaklaşım çakışmıyor. Bize göre, tam da şimdi, yaşadığımız ülkenin sosyal ve politik yaşamında, barış ve demokrasi mücadelesi içinde komünistlerin kendi komünist kimlikleriyle ön saflarda yer alması gerekir. Gorbacov yoldaşın tüm insanlığın çıkarlarını savunan komünist kimliği ile en sevilen lider konumuna geldiği, Kutlu ve Sargın yoldaşların işkenceye, baskıya, hapse rağmen savcılarının ve hakimlerin yüzlerine karşı "Ben komünistim" dediği bir ortamda, komünist kimlikle üstelik Avrupa'da ortaya çıkmamak ta ne oluyor?

Karaca ve Sakalsız yoldaşlarımızın, Kardam yoldaşımızın, Ziya yoldaşımızın "Ben komünistim" demekten öteye parti kimlikleriyle ortaya çıktığı bir dönemde görevimiz, bir plan içinde ve partinin güvenliğini sağlayacak önlemleri de alarak "Ben komünistim" demenin tam da zamanıdır.

b) "Komünist kimlikle" değil, çağdaş komünist partisi anlayışı ile "Yeni bir politik kimlikle" ortaya çıkmak ne demek oluyor? Bu iki tür komünist kimlikten ne anlayacağız? Örneğin, komünist kimlik artık çağdaş değil mi de, çağdaş politik kimlik gibi bir ifade kullanıyoruz?

Politika değişikliği denitmi? yokmu?

Eskiye "yeni" diye sunmaya çalışmak niye? Komünist kimlikle ortaya çıkmayacağız da nasıl çıkacağız?

Demokratik kitle örgütlerini "araç" olarak kullanacağız. Bunların aracılığı ile politika yapacağız. "Ele geçirdiğimiz" bu kitle örgütlerinde "güvenilir listelerden", "demokratik" bir biçimde seçileceğiz. Sonra, seçimle işbaşına gelen yöneticiler olarak bu örgütleri, kendi kuruluş amaçları doğrultusunda değil, kendi dar örgütsel çıkarlarımız doğrultusunda, parti işlerimiz için kullanacağız.

Bu dar düşünce kriterle değil. Bu ke birisiyle başka kriterle bu yok.

Son on yıldır uyguladığımız politika bu değil mi? Neresi yeni bunun ve neresi çağdaş?

Yeni ve çağdaş olan, parti tüzüğümüzün 26. Maddesi'nin j) Bendi'nde var. Yığın örgütlerinin bağımsızlığını korumak, artık tüzüksel bir görevdir. Bunun aksini ileri sürmek, hem yığın örgütlerine zarar vermeye devam etmek ve hem de parti tüzüğüne aykırı davranmak olur.

Yoldaşça selamlarımızı ve başarı dileklerimizi iletiriz.

Yığın örgütlerinde çalışan 5 kişilik bir birimin üyeleri:

Basri Balıkçı, Turgay Can, Sait Kara, Hakkı Güçlü, Umit Karlı

ELEŞTİRİLER

Değerli Yoldaşlar,

Genel değerlendirme ve sonuçları son bölümde sunmak üzere, doğrudan eleştirilere geçiyoruz.

1) Eleştirilen kısım: "...Partimizin B. Avrupa'daki örgütsel varlığı, ne tek başına burada yaşayan 2 milyonu aşkın Türkiye vatandaşı göçmen işçi ve ailesinin varlığından, ne de ülkemizdeki askeri diktatörlük dönemlerinde B. Avrupa'nın geri çekilebilecek bir "cephe gerisi" özelliği taşımasından kaynaklanmaktadır. Bunların yanı sıra, günümüzde barış ve demokrasi mücadelesi, her geçen gün daha geniş ölçüde uluslararası nitelik kazanıyor. Giderek küçülen dünyamız da uluslararası faktörün rolü artıyor ve ülkedeki mücadeleyi doğrudan etkileyen bir nitelik kazanıyor. (S. 1, Par. 1)

Eleştiri nedenleri:

a) İfade şeklinin böyle olması, Avrupa'daki varlığımızın temel nedeni olan işçi göçünü ve politik göçü gözden kaçırıcı bir sonuç veriyor. Sanki dünyamız küçülmüş te, onun için varız denilir gibi izlenim yaratıyor. İnsanın ilk bakışta, mademki dünya küçüldüğü için buradayız, pekiyi aynı küçülen dünyanın üzerinde yer alan bir ABD'de, Japonya'da vb niçin yokuz, diye sorası geliyor. Kanımızca, bu tür soruları akla getiren ifadelerden kaçınılmalıdır. *1 Olabirsek ABD'de olabilmek gerekir!*

b) "Cephe gerisi" tırnak içinde yazılmış olsa da, hala askersel terminolojiyi kullanmaya zorlanma açısından doğru olmamaktadır. Ayrıca, böyle bir ifade, yurtdışına çıkan kadroların durumunu da yanlış yansıtır. Ülkesini terk etmek zorunda kalan politik göçmenlerin çok büyük bir bölümü, politik etkinliklerini bu ülkelerde de sürdürdüler ve sürdürüyorlar. Bu anlamda da, onlar için bir "cephe gerisi" ne çekilme (inziva) söz konusu değildir. "Yan gelip yatanlar" olsa da, "cephe gerisi" gibi bir genelleme, haksızlık yapmak olur. *Böyle genelleme yapılabiliyor.*

2) Eleştirilen kısım: "Partimizin B. Avrupa'daki politik faaliyetinin amaçları, ülkedeki mücadelenin amaçları ve gereksinimleri tarafından belirlenmektedir. TBKP'nin bu ülkelerdeki politik faaliyetinin amacı, Türkiye'deki barış ve demokrasi mücadelesine katkıda ve bu mücadeleyi desteklemektir.

Yanıtlanması gereken diğer önemli bir soru bu politik amacın nasıl ve hangi araçlarla yaşama geçirileceğidir. Bu politik amaç ancak bulunduğumuz ülkenin sosyal ve politik yaşamında aktif bir biçimde yer alarak yaşama geçebilir." (S. 1, Par. 2 ve 3)

Eleştiri nedenleri:

a) Komünist yaklaşımda, hiçbir zaman ulusal olanı evrensel olanın önüne ve kendi örgütsel çıkarını halkın çıkarlarının önüne koyan bir anlayış benimsenmemiştir. Bu anlayış, günümüzün çağdaş komünist anlayışında da aynen geçerlidir. TBKP'nin konuya yönelik yaklaşımı da böyledir. Ancak, tezlerin birçok yerinde, okuyan her insanın görebileceği gibi, bencil, çıkarıcı, enternasyonalist anlayışa ters yaklaşımlar bulunmaktadır. Alıntı yaptığımız bu iki paragrafta amaç; Türkiye'deki barış ve demokrasi mücadelesine katkıda bulunmak, araç ise; bulunduğumuz ülkenin sosyal ve politik yaşamında yer almak olarak belirtiliyor.

Bu görüşler doğru değil.

2. Döğün Döğil.

Yani, aslında bir komünistin temel görevi olması gereken "bulunulan ülkenin sosyal ve politik yaşamına aktif katılma" tezlerde bir "araç" durumuna sokulmuştur. Bu, çok açıkça görüldüğü gibi, çıkarıcı bir yaklaşımdır. TBKP'nin hiçbir belgesinde "Herşey Türkiye için" belgisi yoktur. Tersine, programımızın giriş bölümünün son sayfasında "Herşey çalışan insan için. Herşey ulusal egemenlik ve barış için" belgileri, bütünsel bir mantıkla yer almaktadır. (TBKP Programı, S. 6)

Böyle bir çıkarıcı yaklaşım, bugün Avrupa'da karşı karşıya olduğumuz birçok sorunumuzun da temel nedenidir. Barış eylemine Sargın ve Kutlu'ya özgürlük istemiyle katılıp, barışla ilgili tek bir sözcük ve istem belirten belgelerimiz olmaması gibi.

b) Çağdaş komünist partilerinin insanı faaliyetlerinin odak noktası yapmasından yola çıkarak, partimiz Batı Avrupa'daki politik faaliyetlerinin amacı, aralarında 2 milyonu aşkın Türkiyeli'nin de bulunduğu, yerli-yabancı tüm halkın ortak gereksinimleri için mücadele olmalıdır. Bizim, partimizin programını belirleyen çağdaş yaklaşımının anladığımız budur.

AMAC

İÇERİK

Partimizin yeni yandaşlar kazanabilmesi, göçmenlerin ve Batı Avrupa kamuoyunun ülkemizdeki barış ve demokrasi mücadelesine katkı ve dayanışmaları bir bütün olarak, partizin ve tek tek komünistlerin altını çizdiğimiz bu amaçlara yönelik faaliyetinin etkinliğine ve sürekliliğine bağlıdır. Bu sonuç, böyle bir anlayışın doğal sonucudur. (İÇERİK.)

3) Eleştirilen kısım: "Türkiyeli Göçmenler arasındaki parti faaliyetinin içeriği ve hedefleri.

... Türkiyeli göçmenler tek başlarına, eşit haklar mücadelesini başarıya ulaştıramaz. Türkiyeli göçmenler, yerli işçi sınıfı ve emekçi halkın, barış ve demokrasi güçlerinin eşit haklar savaşına desteğini, onların yaşam koşullarının iyileştirilmesi, barış ve demokrasi için yürüttükleri mücadeleye aktif bir biçimde katılarak kazanabilir." (S. 3, Par. 3)

Eleştiri nedenleri:

a) Bu bölümde, göçmenlerin neler yapmaları gerektiğini söylüyoruz. Bize göre, bu tezler komünistlere seslendiğine ve onların görevlerinden söz ettiğine göre, komünistlerin ne yapması gerektiğini yazmak gerekirdi. Bu konuda TBKP 1. Kongresi'nin 12 Nolu kararı (TBKP 1. Kongre Belgeleri, S. 133) ve parti tüzüğümüzün 26. Maddesi'nin j) Bendi'nin içeriği yeterli açıklımı vermektedir. (TBKP Tüzüğü, S. 22)

b) Yine bu bölümde (S. 4, 3 ve 4 numarayla belirlenen paragraflarda), göçmenlerin hazırlandı. "Türkiye Göçmen Topluluğu -TGT-" broşürünün 15., 17. ve 18. sayfalarından yer yer alıntılar yapılmıştır. Tabii, amaç olarak komünistin ne yapması değil de, göçmenlerin ne yapması gerektiğini saptamak söz konusu olduğunda; haklı olarak, başvurulacak yer bu tür belgeler olmalıdır. Ancak, bu tür belgeler komünistlerin ne yapması gerektiğini değil, göçmenlerin ne yapması gerektiğini ele alıyor. Kanımızca, komünistlerin başvurması gereken kaynaklar, klasikler, parti programı, kararlar vb belgeler olmalıdır.

Bu bölümü bu şekilde açmamızın bir başka nedeni de, tezlerin hemen tamamında partimizin ve komünistlerin doğrudan parti adına nasıl bir faaliyet göstereceğinin yer almamış olmasıdır. Sırası gelince başka örnekler de vereceğiz.

4) Eleştirilen kısım: "TBKP, Türk ve Kürt göçmenlerinin ortak çıkarlar, ulusal köken veya öznel dünya görüşü temelinde kurulmuş bütün yığın örgütlerinin mücadelesini destekliyor. ..."

Eleştiri nedenleri:

Bu cümle ile ifade edilmek istenen görüş yeterince açık değil. Örneğin: "...özel dünya görüşü temelinde kurulmuş yığın örgütü" olur mu? Bu olsa olsa bugün de varolan, her siyasi hareketin kendine bağlı, gençlik, kadın, göçmen kuruluşu vb. ayrı örgütlenmeleri anlamına gelir. Oysa yığın örgütü, bir siyasi hareketin yan kuruluşu olmayan, ortak sorunlar temelinde, farklı siyasal görüşlerin, inançların ve ulusal kökenlerin birlikte olduğu örgütlerdir. Sendikalar, barış hareketleri, çevre koruma hareketleri, göçmen kuruluşları vb.

Nitekim Partimiz de, demokratik göçmen hareketi oluşturma politikası izliyor, ve bunun ancak, dil, din, politik görüş ve ulusal köken farkı gözetmeyen, bu farklılıkların demokratik birliğinin sağlanabildiği koşullarda gerçekleşebileceğini söylüyor. Tezdeki bu cümle ile, partimizin, göçmenlikten kaynaklanan sorunların çözümü doğrultusunda, ortak çıkarlar temelinde kurulmuş demokratik göçmen örgütlerinin yanı sıra örneğin; Kürt göçmenlerin, ülkemizdeki baskılarda dikkate alınarak, özgün sorunları temelinde ayrı örgütlenmelerini destekleyeceğini anlatmak istiyor. Öyle değil mi?

5) Eleştirilen kısım: "... TBKP, Türkiyeli göçmen yığını içinde gençlerin, kadınların ve diğer sosyal katmanların kendi özgün sorunları etrafında örgütlenme girişimlerini destekliyor. ..." (S. 4, 5 Nolu Par.)

Eleştiri nedenleri:

Avrupa'da ayrı bir gençlik, kadın, meslek vb örgütlenmeler henüz partimiz içinde tartışmaya sunulmak üzere hazırlık aşamasındadır. Gençler, aralarında toplanarak, kadınlar, aralarında toplanarak, öneri taslaklarını tamamlıyorlar. Ama, bu cümleden yola çıkarsak, aslında sorun çözümlenmiş. Partimiz, ayrı örgütlenmeleri özgün sorunlar nedeniyle destekliyor.

Ancak, çok merak edilen ve tezlerde de somutlanmayan bu "özgün sorunlar" nedir? Bizim bildiğimiz tek bir özgün sorun vardır. Bu da, gençlerin bedel sorunudur. Bunun dışında gençlerin ve kadınların tüm sorunları, ya bu ülkedeki tüm gençlerin veya kadınların ortak sorunlarıdır, ya da göçmen olmaktan kaynaklanan sorunlardır ki, bunlar ayrı örgütlenmeye gerekçe yapılamıyor. Yani, ya bulunulan ülkenin gençlik veya kadın örgütleri içinde yer alarak, ya da göçmen örgütleri içinde yer alarak çözümlenecek sorunlardır. Farklı düşünenler olabilir. Ama bu, henüz tartışma düzeyindedir.

Bugün etkinliğini daha arttıran bir feminist hareket farklı gerekçelerle ayrı bir kadın örgütlenmesini savunuyor. Partimizin buna yaklaşımı ise, dışlayıcı değildir.

Bu metinde yapılan saptama bir başka açıdan daha bizim ile polemik yapılması için malzeme vermektedir. Örneğin, Türkiye'de Kürtlerin ayrı gençlik, kadın ve ya sendikal örgüt kurmalarına nasıl yaklaşıyoruz? Buna hayır diyen bir anlayış bu ülkede neden ayrı örgütlenme savunuyor?

6) Eleştirilen kısım: "... Dahası, parti örgütlerimizin Türkiyeli göçmenlere yönelik politik faaliyetinde, Türkiye'den kaynaklanan sorunlar, eşit haklar mücadelesinin konularına oranla çok daha az yer tutmaktadır. ..." (S. 6, Par. 3)

Eleştiri nedenleri:

1980' den bu yana parti örgütlerimizin eşit haklar kapsamında ne gibi faaliyetleri oldu? Göçmen derneklerinin faaliyetlerini "parti işi" olarak göstermek doğru mu? Aslında bu saptamanın tersi daha doğrudur. Komünistlerin hatalı yaklaşımları sonucu, göçmen dernekleri, eşit haklar mücadelesinde yetersiz kalmıştır. Çünkü, en başta parti örgütlerimizin, göçmen sorunlarına yönelik ilgisi, bilgisi ve somut çalışması çok azdır. Doğaldır ki, göçmen sorunlarına ilgisizlik, bunların Türkiye'den kaynaklanan yanlarına da yansıdı. Bunun sonucu kitlelerden soyutlanmak oldu. Bu da şimdi büyük önem verdiğimiz dayanışma çalışmalarına yansıyor.

7) Eleştirilen kısım: " ... 12 Eylül sonrasında rejim ve daha sonraki Özal hükümetleri giderek Türk ve Kürt göçmenlerin durumuyla kendi amaçlarına uygun olarak, eskiye oranla daha çok ilgilenmeye başladıkları görülüyor. Bu ilginin amacı Türkiye'li göçmen yığınının daha doğrudan bir politik destek sağlamak ve bir çevre oluşturmaktır. Bu nedenle bizim bu alandaki zayıflıklarımız üzerinde daha titizlikle durmamız gerekiyor." (S. 6, Par. 3)

Eleştiri nedenleri:

Bu yaklaşım 12 Eylül öncesi ve sonrası yönetimlerinin göçmenlere bakış açısidir. Gerçekten de onlar, yurt dışındaki işçilere "döviz yumurtlayan tavuk" gözüyle baktılar. Oy hakkı olursa, "kazanılması gereken oy potansiyeli" olarak bakacaklar.

Ama, biz komünist partisiyiz. Göçmen işçilerin çıkarlarının en gözü pek ve kararlı savunucularıyız. Bu, bizim temel görevimizdir. Onlar bize oy vermese de, biz onların çıkarlarını savunmaya devam ederiz. Biz, işçi sorunlarına, burjuva partileri gibi, döviz için, oy için yanaşmayız. Bunun aksini düşünmek, komünistler ve komünist partisine yabancısıdır.

8) Eleştirilen kısım: " Bu alanda diğer önemli bir eksikliğimiz, Türkiyeli göçmenlerin ülkeden kaynaklanan sorunlarına yönelik politik faaliyetlerimizin daha çok varolan uygulamaların (pasaport harçları örneğinde olduğu gibi) protesto edilmesi ve sadece muhalefet konularında kalınmasıdır. ..." (S. 6, son satır ve S. 7 Par. 1)

Eleştiri nedenleri:

a) Partimizin pasaport harçlarına yönelik faaliyeti nedir? Arşivlerimizde bununla ilgili bir bildiri, bir afiş, bir açıklama, bir toplantı belgesi var mıdır?

b) Pasaport harçlarına yönelik faaliyet, o dönemde var olan FİDEF'in bir faaliyetidir. 90 bin imza ile kısmi bir başarı elde edilmiştir. O dönemin bir eksikliği olarak, bu örgütü bir parti yan kuruluşu görmek ve kullanmak yanlışlığına rağmen, bunu bir parti faaliyeti olarak sunamayız. Dayanılan nokta ve çıkarılan sonuç yanlıştır.

9) Eleştirilen kısım: " ... Bu temel görevler arasında, dönemin gereksinimlerine bağlı olarak bazıları öne çıkacaktır. Ancak bunların tamamı politik faaliyetlerimiz içinde geçerliliğini koruyacaktır. İçinde bulunduğumuz dönemde, Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışma ve partimizin yasallaşma mücadelesine azami katkı sağlamak öne çıkan görev olmaktadır." (S. 9, Par. 2)

Eleştiri nedenleri:

a) Son on yıldır parti faaliyetinde dayanışmadan başka, öne çıkan görev ne oldu ki? 78-88 arası partimiz hep ülkeyle dayanışmayı en baş görev aldı. Bu nedenle, bu saptama geçmişide kapsayarak ele alınmalıdır.

b) Sorunun böyle görülmesinin bizim açımızdan tartışılması gereken bir yanı olduğu içindir. Kutlu ve Sargın yoldaşlarımız bir yıl önce ülkeye döndüler. "Şimdi, demokratik örgüt temsilcisi olan tanıdığımız insanlar dönüş hazırlığı içindeler. Bundan dolayı heyecanlıyız, sevinçli ve gururluyuz. Atılan adımın demokrasi mücadelesi açısından önemini biliyoruz ve bütün gücümüzle dönüş yapanlarla dayanışma içinde olacağız. Şimdi en birinci görevimiz budur." gibi sözler söylüyoruz.

Gerçek mi bu sözler? doğru mu? Yaşam gerçekten böyle mi? Yani Avrupa kamuoyunun, Türkiyeli göçmenlerin, Avrupa'daki Türkiyeli sol güçlerin ve hepsinden daha önemlisi, TBKP üyelerinin en öne çıkan görevleri gerçekten bu olaylar mı? Bu iyi niyetli saptamalar doğru ise, buna denk düşmesi gereken dayanışma nerededir? *Doğru ama eksik!*

FAC Bölge Komitesi üyesi bir yoldaşımız, 4 Kasım tarihli duruşmayı Türkiye'den telekslerle alarak, bu heyecan ve coşkuyla, kendisine telefon edildiğinde yoldaşlara bilgi vermek için, bütün gün telefonun başında boşuna bekledi. Tek bir yoldaş, tek bir parti örgütü, telefon edip " Yoldaş, bugünkü duruşmanın sonuçları ne oldu? " diye sormadı. Ne büyük ilgi, ne büyük heyecan değil mi?

Hayır yoldaşlar. Bütün iyi niyetli saptamalarımıza karşın yaşam başka türlü yürüyor. Bunun nedenlerini araştırmalıyız. Gerçeği, eksiği bulmalı ve gidermeliyiz. İşte bu noktada, bizim saptamamız şöyledir:

I- Kutlu ve Sargın yoldaşların dönüşünden sonraki bir yıllık süre içinde,

- Avrupa kamuoyunun
- Avrupa'daki Türkiyeli Göçmenlerin
- Avrupa'daki Türkiye solunun

ve sonuç olarak partimizin ve tek tek partililerin gündeminin birinci maddesinin

Sargın ve Kutlu yoldaşlar oluşturmadı.

Partimizin üst yönetimi için, Merkez Komitesi, Politik Büro ve belki önemli ölçüde Bölge Komiteleri için, Kutlu ve Sargın yoldaşların dönüşü, gündemin ilk ve en önemli maddesi olduğunu söylemek doğrudur. Böyle de olması gerekir.

Ancak, temel parti örgütleri için de aynı saptamayı yapmak ve böyle yönlendirmek yanlış-
tır. Burada çıkış noktamızın pratik iş anlamında ele alındığını belirtmek gerekiyor. Yoksa
birim toplantılarında elbette, Kutlu ve Sargın yoldaşların dönüşü hep birinci gündem mad-
desinde konuşuldu. Ama ya sonra? Bunu gündemlerinin birinci maddesi olarak alan bu yoldaş-
lar ne yaptılar?

Bu arı suçlama yapmak için değil, gerçeği yakalayabilmek için yazıyoruz. Daha somut ol-
ması açısından bir varsayımda bulunalım. Diyelimki, gündeminin birinci ve en önemli madde-
si Kutlu ve Sargın yoldaşla dayanışma olan tüm komünistler haftada sadece iki saat
dayanışma faaliyeti içinde olsalardı, dayanışmanın kazandığı boyut bugünkünden çok farklı
olurdu.

Demekki bazı istisnalar dışında bu bile yapılamamıştır. Şimdi sormak gerekir; haftada iki
saatini bile Kutlu ve Sargın'la dayanışmaya ayıramayan bir komünist için, gündemin birinci
ve en önemli maddesinin böyle olmasının pratik olarak ne anlamı var?

Demekki, komünist, yani TBKP üyesi bir yoldaşın bir haftalık parti faaliyeti başka alan-
larda olmaktadır, veya hiç olmamaktadır. Komünist için durum bu olunca, Türkiyeli göçmen-
lerin gündemlerinde Kutlu ve Sargın'ın olmayışı son derece normal bir olgu değil mi?

II- "Herşey Türkiye için", "Herşey Kutlu ve Sargın yoldaşlarımızla dayanışma için" veya
şimdi "Herşey geri dönen politik göçmenlerle dayanışma için" gibi gündem maddelerinin, te-
mel parti örgütleri ve tek tek komünistler üzerinde olumsuz etkileri oldu. Böyle bir yön-
lendirme ile yüzünü sürekli olarak Türkiye'ye çeviren komünistler, günlük yaşamdan koptu-
lar. Hep Türkiye'ye bakan komünistler, yaşadıkları ülkedeki sosyal ve politik mücadeleyi
gün. emlerine alamadılar. Ne yaşanan ülkenin genel sorunları, ne orada yaşayan Türkiyeli
göçmenlerin güncel somut sorunları gündeme giremeyince ve Türkiye'ye yönelik görev somut-
lanmayınca aşılacağı sanılan durgunluk daha da ağırlaşarak kronikleşti.

Teorik olarak bile, bir komünistin 365 günlük faaliyetini somut yaşamdan kopuk böylesi
faaliyetlerle doldurmak mümkün değil. Pekiyi ne oluyor o zaman? Bu ülkedeki faaliyete
katılamayan ve bu ülkelere yönelik görevi somutlayamayan komünistin açığa çıkan faaliyet
kapasitesi doldurulamıyor. Bize göre durgunluğun ve buna bağlı pekçok sorunun altında
yatan neden, yaşamdan kopuk yönlendirmedir.

Bu yönlendirme, öylesine olumsuz sonuçlar doğuruyor ki, neticede gündemin birinci maddesi-
ne tamamen ters bir durum ortaya çıkıyor.

Mesela, Federal Almanya'da yakın tarihin en önemli direnişlerinden biri olarak değeri-
rilen Rheinhausen çelik işçilerinin direnişinde komünistlerin ilgisizliği gerçekten
korkunç bir durumdur. Burnunun dibinde binlerce işçinin yaşam mücadelesi verdiğini görme-
den, "Türkiye, Türkiye" veya "Hep bana dayanışma" diye dolaşan komünistin bu çevrelerden
dayanışma alamayacağı açıktır. Böyle de oldu.

Tersini düşünelim. Komünistler, daha baştan -sadece dayanışma istemek için değil- onların
haklı istemlerini destekleyerek işçilerin yanında yerini alabilselerdi, sonuçta Kutlu ve
Sargın için güçlü bir dayanışma sağlayacak koşulları elde edebilirdi.

Bu yanlış yönlendirmeye bir son vermeliyiz. Bunun için, yurtdışı politik faaliyetlerimizin amacı şöyle sıralanabilir:

- Yaşanılan ülkeye karşı sorumluluk
- Türkiyeli göçmenlere karşı sorumluluk
- Ülkemize yönelik sorumluluk.

Bunlar birbirlerinin önüne çıkmaz, birbirlerinden koparılamaz. Bu, bütünsel bir çalışma mantığıdır. Tezlerimiz bu mantıkla ele alınmalıdır.

10) Eleştirilen kısım: "... Herşeyden önce parti örgüt ve üyelerimizin daha açık bir politik faaliyete yönelmesi gerekiyor. Bu tek başına, yaşadığımız ülkenin sosyal ve politik yaşamında, barış ve demokrasi mücadelesi içinde komünist kimliğimizle en ön saflarda yer almak sorunu değildir. Aynı zamanda yeni politik düşünce temelinde ve çağdaş komünist partisi anlayışımız doğrultusunda, yeni bir politik kimlikle politik faaliyet yürütme sorunudur. ... Bu aynı zamanda partimizin politik faaliyetini giderek daha geniş ölçüde legal araçlarla, legal biçim ve mekanlar aracılığıyla yürütmesi anlamına geliyor. ..." (S. 10, Par. 1)

Eleştiri nedenleri:

a) Partimizin yaşamaya geçirmeye çalıştığı yasallaşma politikası ile, tezdeki bu yaklaşım çakışmıyor. Bize göre, tam da şimdi, yaşadığımız ülkenin sosyal ve politik yaşamında, barış ve demokrasi mücadelesi içinde komünistlerin kendi komünist kimlikleriyle ön saflarda yer alması gerekir. Gorbaçov yoldaşın tüm insanlığın çıkarlarını savunan komünist kimliği ile en sevilen lider konumuna geldiği, Kutlu ve Sargın yoldaşların işkenceye, baskıya, hapse rağmen savcıların ve hakimlerin yüzlerine karşı "Ben komünistim" dediği bir ortamda, komünist kimlikle üstelik Avrupa'da ortaya çıkmamak ta ne oluyor?

Karaca ve Sakalsız yoldaşlarımızın, Kardam yoldaşımızın, Ziya yoldaşımızın "Ben komünistim" demekten öteye parti kimlikleriyle ortaya çıktığı bir dönemde görevimiz, bir plan içinde ve partini güvenliğini sağlayacak önlemleri alarak "Ben komünistim" demenin tam da zamanıdır.

b) "Komünist kimlikle" değil, çağdaş komünist partisi anlayışı ile "Yeni bir politik kimlikle" ortaya çıkmak ne demek oluyor? Bu iki tür komünist kimlikten ne anlayacağız? Örneğin, komünist kimlik artık çağdaş değil mi ki, çağdaş politik kimlik gibi bir ifade kullanıyoruz?

Bize göre, bu biraz Kayseri işi olmuş. Eskiye "yeni" diye sunmaya çalışmak niye? Komünist kimlikle ortaya çıkmayacağız da nasıl çıkacağız?

Demokratik kitle örgütlerini "araç" olarak kullanacağız. Bunların aracılığı ile politika yapacağız. "Ele geçirdiğimiz" bu kitle örgütlerinde "güvenilir listelerden", "demokratik" bir biçimde seçileceğiz. Sonra, seçimle işbaşına gelen yöneticiler olarak bu örgütleri, kendi kuruluş amaçları doğrultusunda değil, kendi dar örgütsel çıkarlarımız doğrultusunda, parti işlerimiz için kullanacağız.

Son on yıldır uyguladığımız politika bu değil mi? Neresi yeni bunun ve neresi çağdaş?

Yeni ve çağdaş olan parti tüzüğümüzün 26. Maddesi'nin j) Bendi'nde var. Yığın örgütlerinin bağımsızlığını korumak, artık tüzüksel bir görevdir. Bunun aksini ileri sürmek, hem yığın örgütlerine zarar vermeye devam etmek ve hem de parti tüzüğüne aykırı davranmak olur.